

ENCAIXAR
UN

CAPTIVERI :

63
DIES

QUE
HAN
CANVIAT
LA
NOSTRA
REALITAT

ENCAIXAR UN CAPTIVERI:
63 DIES QUE HAN CANVIAT
LA NOSTRA REALITAT

pàg.	05	PRÒLEG
	09	PRESENTACIÓ
	11	PROPOSTES ARTÍSTIQUES
	12	Paco Ortí Ballester
	14	María Cárdenas
	18	Anna Fonollosa Caballer
	20	Patricia Varea Milan
	22	Laura Salguero
	24	Miguel Ángel Valencia, Dani Sa-Lo i Julia Valencia
	26	Rafaela Pareja
	28	Ana Spoon
	30	Carlos Maiques
	32	Jose Plá
	34	Assad Kassad
	36	Radiante
	38	Luis Crespo
	40	Juana Varela i Inés Parceró
	42	Juan Ortí García
	44	Daniel Tejero
	46	Sergi Palau i María José Llergo
	48	Inma Liñana
	50	Pablo Vindel
	52	Claudia Martínez
	54	coRTarcabezas collages (Toño FM i Raúl Lago)
	56	Carmen Selma
	58	Marea Danza i Corinne Films
	60	Eduardo Almiñana de Cózar
	62	Toni Tordera
	64	Alejandra de la Torre Morejón de Girón
	66	MUNTATGE EXPOSITIU

PRÒLEG

Des de la declaració de l'estat d'alarma decretat el mes de març passat per la crisi de la covid-19, la Universitat de València no ha desistit en el seu afany de tractar de fer llum sobre aquesta experiència històrica i inèdita que afecta totes les dimensions de la vida humana. No oblidem que el compromís amb la societat constitueix un dels principis estatutaris fonamentals de la nostra Universitat, i en un context d'emergència com el que estem vivint, aquest compromís es manifesta de formes molt diverses. Més enllà del que seria el seu camp d'acció predilecte en el terreny sanitari, el de la recerca científica, la institució universitària disposa d'un instrument estratègic essencial per a complir el seu compromís cívic: la cultura.

Durant els mesos de confinament i en les diferents fases de transició fins a arribar al moment actual, el Vicerektorat de Cultura i Esport, a través de totes les seues àrees i serveis, ha treballat intensament amb una meta clara: congregar imaginació, creativitat, reflexió crítica i debat públic per capgirar una situació profundament marcada per la incertesa, la por i les conseqüències catastròfiques d'una crisi que no sols és sanitària sinó també econòmica, laboral i social.

La reflexió intel·lectual, la creació i la difusió de la cultura són manifestacions inequívocues de la responsabilitat social que la institució universitària exerceix a través de la seua missió cultural. És per això que des de la Universitat de València hem llançat al llarg d'aquests mesos diversos projectes audiovisuals, artístics i de debat públic que pretenen ser antídots socials i vacunes culturals contra aquesta pandèmia global. El nostre objectiu és ajudar a comprendre la complexa situació en què ens trobem i il·luminar possibles escenaris d'eixida, que depenen indefectiblement de la formació crítica de ciutadanes i ciutadans responsables i conscients dels reptes i desafiaments més urgents del món contemporani.

En aquest marc presentem l'exposició *Encaixar un captiveri: 63 dies que han canviat la nostra realitat*, que acull la Sala Oberta del Centre Cultural La Nau i que és un exemple clar del ferm compromís que la nostra Universitat té amb el món de la creació artística. Aquesta mostra multidisciplinària, comissariada per Maria José Mora, Julia Valencia i Luis Crespo, reuneix les propostes artístiques de vint-i-sis creadors de l'àmbit de la pintura, l'escultura, la fotografia, la il·lustració, el disseny gràfic o el videoart, sobre els seixanta-tres dies que ha durat el confinament. Cadascuna d'aquestes obres es presenta encapsulada en cubicles de 100 x 70 cm, que remetent a aquesta idea de tancament, a través de les quals els artistes donen forma a les seues preocupacions i inquietuds entorn de les crisis múltiples que ha desencadenat el SARS-CoV-2. Però, abans de res, *Encaixar un captiveri* és el resultat d'una reflexió participativa que ens convida a sumar-nos a un exercici de pensament crític que contribuïska a conformar una millor identitat de grup, més sòlida, més humana, més col·laborativa i solidària.

Des de la Universitat de València volem expressar el nostre profund agraïment a cadascun dels vint-i-sis artistes i creadors que, per mitjà de les seues propostes, ens obren finestres a la raó i a l'esperança enmig de tanta incertesa i desconcert. Així mateix, fem extensiu el nostre agraïment a la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de València, per la seua col·laboració en aquest projecte i el seu compromís amb la universitat pública.

M. Vicenta Mestre
Rectora de la Universitat de València

Antonio Ariño
*Vicerector de Cultura i Esport
de la Universitat de València*

PRÓLOGO

Desde la declaración del estado de alarma decretado el pasado mes de marzo por la crisis del Covid-19, la Universitat de València no ha cejado en su empeño por tratar de arrojar luz sobre esta experiencia histórica e inédita que afecta a todas las dimensiones de la vida humana. No olvidamos que el compromiso con la sociedad constituye uno de los principios estatutarios fundamentales de nuestra Universitat, y en un contexto de emergencia como el que estamos viviendo, dicho compromiso se manifiesta de formas muy diversas. Más allá del que sería su campo de acción predilecto en el terreno sanitario, el de la investigación científica, la institución universitaria cuenta con una herramienta estratégica esencial para cumplir con su compromiso cívico: la cultura.

Durante los meses de confinamiento y en las distintas fases de transición hasta llegar al momento actual, el Vicerrectorado de Cultura y Deporte, a través de todas sus áreas y servicios, ha trabajado intensamente con una meta clara: aunar imaginación, creatividad, reflexión crítica y debate público para darle la vuelta a una situación profundamente marcada por la incertidumbre, el miedo y las consecuencias catastróficas de una crisis que no solo es sanitaria, sino también económica, laboral y social.

La reflexión intelectual, la creación y la difusión de la cultura son manifestaciones inequívocas de la responsabilidad social que la institución universitaria ejerce a través de su misión cultural, de ahí que desde la Universitat de València hayamos puesto en marcha a lo largo de estos meses varios proyectos audiovisuales, artísticos y de debate público que pretenden ser antídotos sociales y vacunas culturales contra esta pandemia global. Nuestro objetivo es ayudar a comprender la compleja situación en la que nos encontramos y alumbrar posibles escenarios de salida, que pasan indefectiblemente por la formación crítica de ciudadanas y ciudadanos responsables y conscientes de los retos y desafíos más urgentes del mundo contemporáneo.

En este marco presentamos la exposición *Encajar un cautiverio: 63 días que cambiaron nuestra realidad*, que acoge la Sala Oberta del Centre Cultural La Nau y que es un ejemplo claro del firme compromiso que nuestra Universitat tiene con el mundo de la creación artística. Esta muestra multidisciplinar, comisariada por María José Mora, Julia Valencia y Luis Crespo, reúne las propuestas artísticas de 26 creadores del ámbito de la pintura, la escultura, la fotografía, la ilustración, el diseño gráfico o el videoarte, sobre los 63 días que duró el confinamiento. Cada una de estas obras se presenta encapsulada en cubículos de 100 x 70 cm, que remiten a esa idea de encierro, y a través de las cuales los artistas dan forma a sus preocupaciones e inquietudes en torno a las crisis múltiples que ha desencadenado el SARS-CoV-2. Pero, ante todo, *Encajar un cautiverio* es el resultado de una reflexión participativa que nos invita a sumarnos a un ejercicio de pensamiento crítico que contribuya a conformar una mejor identidad de grupo, más sólida, más humana, más colaborativa y solidaria.

Desde la Universitat de València queremos expresar nuestro profundo agradecimiento a cada uno de los 26 artistas y creadores que, a través de sus propuestas, nos abren ventanas a la razón y a la esperanza en medio de tanta incerteza y desconcierto. Asimismo, hacemos extensible nuestro agradecimiento a la Concejalía de Cultura del Ayuntamiento de València, por su colaboración en este proyecto y su compromiso con la universidad pública.

M. Vicenta Mestre
Rectora de la Universitat de València

Antonio Ariño
*Vicerector de Cultura i Esport
de la Universitat de València*

PRESENTACIÓ

63 dies d'opinions, pors, alertes, desmentiments, anuncis, aplaudiments, denúncies, acusacions, vaticinis, consells, imposicions, plors, mentides, mems i morts s'han enfrontat a 63 dies de silenci.

(26) creadors de la Comunitat Valenciana reunits en una mateixa sala i en un mateix confinament, enfrontant la seua obra al tancament, reflexionen ara de manera individual i conjunta sobre els dies que han canviat la nostra realitat.

(26) veus tranquil·les, introspectives, crítiques i suggeridores. Elements necessaris que se sumen a d'altres que han sorgit per tot el planeta perquè l'esperada nova normalitat siga també una normalitat millor.

PRESENTACIÓN

63 días de opiniones, miedos, alertas, desmentidos, anuncios, aplausos, denuncias, acusaciones, vaticinios, consejos, imposiciones, llantos, mentiras, memes y muertes, se enfrentaron a 63 días de silencio.

(26) creadores de la Comunitat Valenciana reunidos en una misma sala y en un mismo confinamiento, enfrentando su obra al encierro, reflexionan ahora individual y conjuntamente sobre los días que cambiaron nuestra realidad.

(26) voces tranquilas, introspectivas, críticas y sugerentes. Elementos necesarios que se suman a otros surgidos por todo el planeta para que la esperada nueva normalidad sea también una mejor normalidad.

PROPOSTES ARTÍSTIQUES

MEMENTO MORI

12

2020
Objet trouvé (pneumàtic)
+ corda

Paco Ortí Ballester

[Val]

Fugacitat
Vulnerabilitat
Sistema
Degradació
Tecnologia
Positivisme
Fatalitat
Declivi
Naturalesa
Testimoni
Ritme

[Cas]

Fugacidad
Vulnerabilidad
Sistema
Degradación
Tecnología
Positivism
Fatalidad
Declive
Naturaleza
Testigo
Ritmo

14

AUTOBIOGRAFÍA DESDRAMATIZADA
DE UN ENCIERRO SIN DIDASCALIA

2020
Maqueta escenogràfica.
Text en blanc sobre paper

María Cárdenas

[Val]

Julieta. –De debò?
MC. –De debò, sí. Per...?
J. –No, no ho sé. Vaig pensar que, no ho sé, sent dramaturga faries una altra cosa.
MC. –A mi em sembla que està bé. Podria inventar-me que vaig fer un munt de coses, que se'm va disparar l'animal creatiu. Però no. Ni això. Vull dir que ni per a això. Està adormit, ensopit.
J. –Es nota, sí.
MC. –No et cregues que no ho vaig intentar. Ho vaig intentar moltes vegades, moltes. Però res.
J. –Ja.
MC. –A mi, em sembla bastant significatiu.
J. –Un foli en blanc?
MC. –Bé, blanc... blanc... Convinguem que el blanc no existeix. Vull dir que això de “quedar-se en blanc” no existeix. Més encara, com una ceguesa necessària. Viure sense brúixola, ignorants d'on es troba la vida. Cada u amb el seu ardent feix de buit. Això no et diu res?
J. –Això és el més estúpid que he sentit en aquests últims temps. I mira que s'han dit moltes estupideses, massa.
MC. –Això creus? A mi em sembla meravellós. Tots endins dient estupideses. Com en un rusc només poblat per abellots.
J. –Vas tenir una trinxera silenciosa i una agenda social buida. Què més necessitaves?
MC. –Prendre distància per a tornar a mi mateixa, com a única destinació possible.
J. –I per això tornem a la pàgina en blanc? És un tema ruïnós, arcaic, ranci...
MC. –El blanc és un puto efecte òptic. Tinc el cervell agitat, atestat. Escriure “Es van trobar després de mesos de no veure's i es van fondre en una llarga abraçada”, això ara és ciència-ficció. Ho entens? Tot ha canviat. És millor esperar. Mirar des de la distància. Necessite esborrar i tornar a començar. Cremar-ho tot i tornar a començar.
J. –I que tota creme.
MC. –Sí.
J. –Podria ser una opció.
MC. –Ho veus? Gràcies.
J. –Sí, bé, vull dir que...
MC. –Diques.
Pausa.
J. –Que hauries d'encendre la metxa.
MC. –Ja...
Blanc. Fi.

[Cas]

Julieta. –¿En serio?
MC. En serio, sí. ¿Por?
J. –No, no sé. Pensé que, no sé, al ser dramaturga harías otra cosa.
MC. –A mí me parece que está bien. Podría inventarme que hice un montón de cosas, que se me disparó el animal creativo. Pero, no. Ni eso. Quiero decir que ni para eso. Está dormido, aletargado.
J. –Se nota, sí.
MC. –No te creas que no lo intenté. Lo intenté muchas veces, muchas. Pero nada.
J. –Ya.
MC. –A mí me parece bastante significativo.
J. –¿Un folio en blanco?
MC. –Bueno, blanco... blanco... Convergamos que el blanco no existe. Quiero decir que eso de “quedarse en blanco” no existe. Es más, como una ceguera necesaria. Vivir sin brújula, ignorantes de dónde está la vida. Cada uno con su ardiente haz de vacío. ¿Eso no te dice nada?
J. –Eso es lo más estúpido que he escuchado en este último tiempo. Y mira que se han dicho muchas estupideces, demasiadas.
MC. –¿Tú crees? A mí me parece maravilloso. Todos adentro diciendo estupideces. Como en una colmena sólo poblada por zánganos.
J. –Tuviste una trinchera silenciosa y una agenda social vacía. ¿Qué más necesitabas?
MC. –Tomar distancia para volver a mí misma, como único destino posible.
J. –¿Y por eso volvemos a la página en blanco? Es un tema ruinoso, arcaico, rancio...
MC. –El blanco es un puto efecto óptico. Tengo el cerebro agitado, atestado. Escribir “Se encontraron después de meses de no verse y se fundieron en un largo abrazo”, eso ahora es ciencia ficción, ¿entiendes? Todo ha cambiado. Es mejor esperar. Mirar desde la distancia. Necesito borrar y volver a empezar. Quemarlo todo y volver a empezar.
J. –Y que toda arda.
MC. –Sí.
J. –Podría ser una opción.
MC. –¿Lo ves? Gracias.
J. –Sí, bueno, quiero decir que...
MC. –Dime.
Pausa.
J. –Que deberías encender la mecha.
MC. –Ya...
Blanco. Fin.

18

MEMENTO VIVERE

2020
Fusta de balsa i materials
reciclatats

Anna Fonollosa Caballer

[Va1]

Les situacions extremes provoquen reflexions i anàlisis:
on, com, amb qui, per què vivim. Som un eixam d'humans
que ha descobert la fragilitat i l'equilibri del
rusc que habita.

[Cas]

Las situaciones extremas provocan reflexiones y análisis:
dónde, cómo, con quién, por qué vivimos. Somos un
enjambre de humanos que han descubierto la fragilidad
y el equilibrio de la colmena que habita.

20

APOYO MUTUO

2020

Tècnica Godaeaejan i
terrisseria, gres i porcellana

Patricia Varea Milan

[Val]

Dues peces de ceràmica tornejades i modelades, texturades i esmaltades amb una saturació d'òxids per a aconseguir un aspecte metàl·lic. Entre totes dues peces descansa un bol de porcellana, simulant una societat que es dona suport mútuament assegurant i custodiant el manteniment en forma de bol.

[Cas]

Dos piezas de cerámica torneadas y modeladas, texturadas y esmaltadas con una saturación de óxidos para conseguir un aspecto metálico. Entre ambas piezas descansa un cuenco de porcelana, simulando una sociedad que se apoya mutuamente asegurando y custodiando el sustento en forma de cuenco.

22

FACTUM EST
(LO QUE YA PASÓ)

2020
Caixa de fusta amb
12 plaques

Laura Salguero

[Val]

Aquestes peces es troben entre el document, l'empremta, el vestigi, la prova oficial, entre el testimoniatge legítim i el terreny d'art, el del simulacre, el de l'aparença. I ací campa el triomf de l'artifici deixant pas al meravellós, en la negació de la realitat, en oposició violenta del món enmig del qual sorgeix. Un catàleg de meravelles arxivat acuradament perquè tot estiga en ordre i aquest ordre ens permeta continuar vivint la rutina.

[Cas]

Estas piezas se encuentran entre el documento, la huella, el vestigio, la prueba oficial, entre el testimonio legítimo y el terreno de arte, el del simulacro, el de la apariencia. Y aquí campa el triunfo del artificio dejando paso a lo maravilloso, en la negación de la realidad, en oposición violenta del mundo en medio del cual surge. Un catálogo de maravillas archivado cuidadosamente para que todo esté en orden y ese orden nos permita seguir viviendo la rutina.

24

TRANSMISIÓ

2020
Vídeo. Dues pantalles de 24"

Miguel Ángel Valencia, Dani Sa-Lo
i Julia Valencia

[Val]

El temps s'ha tornat elàstic.
La nostra múltiple existència ha quedat devorada per una
quotidianitat quasi oblidada. Quan la incertesa ha revelat
la seua vertadera grandària amb la mort esperant al replà.
I captius, en travessar la quarta paret, ens hem trobat.

Perquè com l'aigua pura abocada en aigua pura roman
inalterable, així s'il·lumina el rostre que rep llum
de l'altre.

[Cas]

El tiempo se volvió elástico.
Nuestra múltiple existencia quedó devorada por un cotidiano
casi olvidado. Cuando la incertidumbre desveló su verdadero
tamaño con la muerte esperando en el rellano. Y cautivos,
al cruzar la cuarta pared, nos encontramos.

Porque como el agua pura vertida en agua pura permanece
inalterable, así se ilumina el rostro que luz recibe
del otro.

26

DO NOT TOUCH,
DANGER COVID-19

2020
Ceràmica, porcellana colada
en motle i cuita a la
temperatura de 1.000 °C

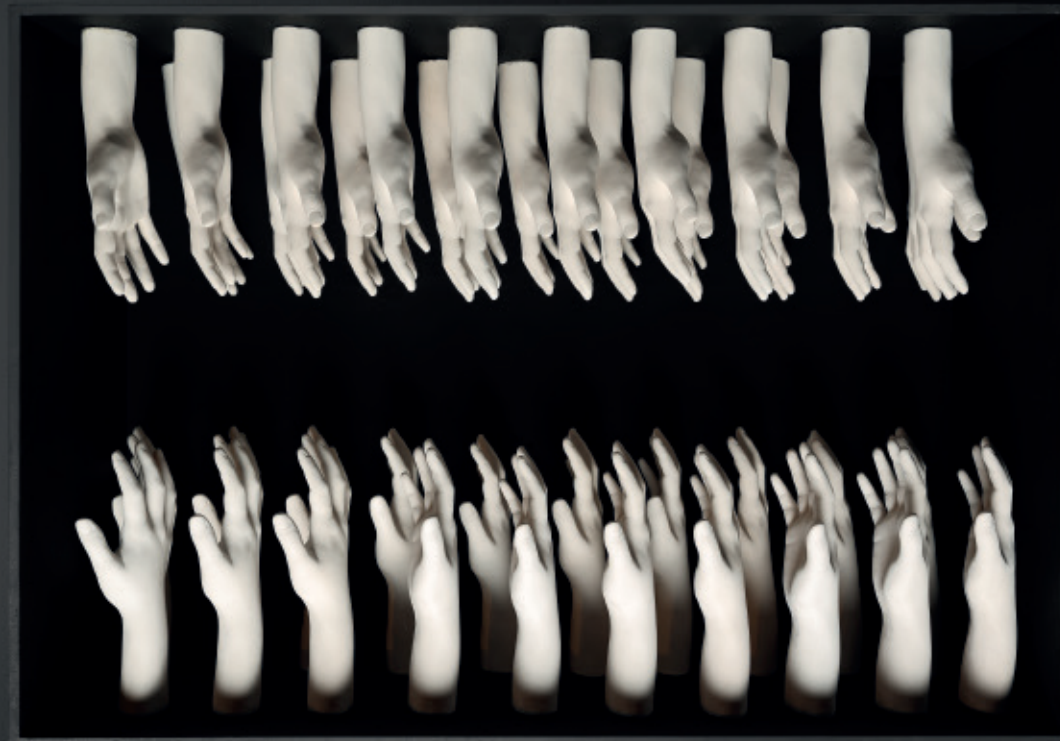
Rafaela Pareja

[Val]

Reflexió sobre la falta i la necessitat de contacte físic que comporta el confinament. La tristesa i el dolor confrontats en acceptar que el contacte posa en perill la teua salut i la dels altres.

[Cas]

Reflexión sobre la falta y la necesidad de contacto físico que conlleva el confinamiento. La tristeza y el dolor confrontados al aceptar que el contacto pone en peligro tu salud y la de los demás.

MUDAR

2020

Tècnica mixta a base de retalls de diferents mitges cosides entre si amb fil i agulla i grapades a la superfície de la caixa

Ana Spoon

[Val]

Tres capes interrelacionades entre si mitjançant costures comunes, formen una peça tibada i engrapada a l'interior de la caixa. L'obra i el conjunt de les seues costures formen una obra escultòrica translúcida de formes irregulars, que es mostrarà il·luminada amb un focus disposat al lateral de la peça.

[Cas]

Tres capas interrelacionadas entre sí mediante costuras comunes, forman una pieza tensada y grapada en el interior de la caja. La obra y el conjunto de sus costuras forman una obra escultórica translúcida de formas irregulares, que se mostrará iluminada con un foco dispuesto en el lateral de la pieza.

GATOS EN EL TEJADO

2020
 Llapis i tinta sobre
 paper, cola

Carlos Maiques

[Val]

Aliens al confinament, al llarg d'aquells dies va anar creixent una família de gats a l'altre costat del balcó, a la terrassa d'un edifici abandonat.

Dibuix compost a partir de diferents anotacions i moments presos des del balcó durant diferents dies i mesos.

[Cas]

Ajenos al confinamiento, a lo largo de esos días fue creciendo una familia de gatos al otro lado del balcón, en la terraza de un edificio abandonado.

Dibujo compuesto a partir de diferentes apuntes y momentos tomados desde el balcón a lo largo de diferentes días y meses.

PING-PONG LLUM

2020

Collage (tinta serigràfica, DM,
acrilic, esmalt i cola)

Jose Plá

[Val]

Va eixir el president en televisió, com en la cançó de Joe Jackson / Ens enviava a casa, ens vam ficar en una mala pel·lícula de sèrie B / Llum va venir diumenge, sonava "El último hombre en la tierra". Plovia / Tot feia olor de lleixiu, miràvem per la finestra i no vam veure "aviones plateados rozando los tejados" / Més de 55 dies a Pequín, més de "10 dies que van sorprendre el món" / Vam descobrir el silenci, vam fer raquetes de ping-pong / Vam dormir molt, vaig complir 50, em vas omplir de confeti / Passaven els dies / Em vaig fer major.

[Cas]

Salió el presidente en TV como en la canción de Joe Jackson / Nos mandaba a casa, nos metimos en una mala peli de serie B / Llum llegó el domingo, sonaba "El último hombre en la tierra". Llovía / Todo olía a lejía, mirábamos por la ventana y no vimos "aviones plateados rozando los tejados" / Más de "55 días en Pekín", más de "10 días que conmovieron al mundo" / Descubrimos el silencio, construimos raquetas de ping-pong / Dormimos mucho, cumplí 50, me cubriste de confetti / Pasaban los días / Me hice mayor.

CABALLITO DE ANÍS

2020
Joguina sobre paper pintat
(anys setanta)

Assad Kassad

[Val]

De sobte, la nostra vida es paralitza i ens toca adaptar-nos temporalment a una nova situació: aïllament obligatori que implica trencar amb la rutina, l'oci, la família, els amics, la pèrdua de la llibertat. Com a resultat, la reducció de les possibilitats vitals, dels estímuls, tornar al merament essencial, com quan era un xiquet, i allò que era poc i menut era grandios i il·lusionant. Jugar a casa era el meu món, una immensitat que m'oferia milions de possibilitats. Desfer el camí fet per tornar a trobar aquella essència. Tornar als anys setanta, tornar a ser un xiquet.

[Cas]

De repente nuestra vida se paraliza y nos toca adaptarnos temporalmente a una nueva situación: aislamiento obligatorio que implica romper con la rutina, el ocio, la familia, los amigos, la pérdida de la libertad. Como resultado, la reducción de las posibilidades vitales, de los estímulos, volver a lo meramente esencial, como cuando era un niño, y lo poco y pequeño era grandioso e ilusionante. Jugar en casa era mi mundo, una inmensidad que me ofrecía millones de posibilidades. Desandar lo andado para volver a encontrar aquella esencia. Volver a los años 70, volver a ser un niño.

36

CATÁLISIS HOMOGÉNEA

2020
Light Art

Radiante

[Val]

Del col·lapse a la catàlisi homogènia, on hem absorbit el catalitzador en forma de pandèmia.

[Cas]

Del colapso a la catálisis homogénea, donde hemos absorbido al catalizador en forma de pandemia.

LOCUS(T) DEI

2020
 Mixta / collage

Luis Crespo

[Val]

Ahir, a causa d'una pandèmia de la qual Déu i Ciència no ens vénen a salvar, descobrim que la solitud és el pitjor sofriment. Ja no volem ser superhombres, i el nostre individualisme ens líquida.

Creiem en els nostres propis bels, que prenem per respostes, profecies, ensenyaments i certeses. Crèiem ser el fill perdut del conte; després, el pare. Som la plaga.

[Cas]

Ayer, debido a una pandemia de la que Dios y Ciencia no nos vienen a salvar, descubrimos que la soledad es el peor sufrimiento. Ya no queremos ser súperhombres, y nuestro individualismo acaba con nosotros.

Creemos en nuestros propios balidos, que tomamos por respuestas, profecías, enseñanzas y certezas. Creíamos ser el hijo perdido del cuento; después, el padre. Somos la plaga.

40

ENCAJADA

2020
Caixa i projectador

Juana Varela i Inés Parceró

[Val]

HISTÒRIA CONFITADA

Una dona feliçment encaixada
Una caixa perfectament dimensionada
Tres espais on la caixa no encaixa

Dualitat en la dona
Unitat en la caixa
Zero sentit espacial si no hi ha dona ni caixa

Dona desencaixada que decideix tornar al seu espai sense
drames ni riallades

[Cas]

HISTORIA CONFITADA

Una mujer felizmente encajada
Una caja perfectamente dimensionada
Tres espacios donde la caja no encaja

Dualidad en la mujer
Unidad en la caja
Cero sentido espacial si no hay mujer ni caja

Mujer desencajada que decide volver a su espacio sin
dramas ni carcajadas

SENSE TÍTOL

2020
 Peces de material ceràmic
 tornejat i cuit a 1.100 °C

Juan Ortí García

[Val]

Esbossos de formes geomètriques tornejades. Simbolitzen els objectes quotidians amb els quals convivim sense adonar-nos-en, però que són imprescindibles. Hi busque la simplicitat, la forma bàsica que els embolcalla i la bellesa de l'útil.

[Cas]

Bocetos de formas geométricas torneadas. Simbolizan a los objetos cotidianos con los que convivimos sin darnos cuenta pero que son imprescindibles. En ellos busco la simplicidad, la forma básica que los envuelve y la belleza de lo útil.

44

PASEO LA PECHINA N° 35

2020
Grafit sobre paper

Daniel Tejero

[Val]

La peça és la visió des de la finestra del meu estudi a València on vaig passar gran part del tancament després del confinament per la covid 19.

[Cas]

La pieza es la visión desde la ventana de mi estudio en Valencia donde pasé gran parte del encierro tras el confinamiento por la Covid 19.

CÁBALAS II

2020

Vídeo monocanal

Imatge: Sergi Palau

Poema: María José Llergo

Música: W.W.A.T

Dansa: Cristina Reolid

Sergi Palau i María José Llergo

[Val]

Cábalas és un projecte col·laboratiu que sorgeix de la necessitat de compartir i explorar diferents disciplines artístiques en aquests moments en què més aïllats físicament estem, però més connectats ens sentim. Una sèrie de quatre videopoemes en què l'artista cordovesa ha posat els seus poemes i la seua veu al servei de la imatgeria de diferents artistes.

[Cas]

Cábalas es un proyecto colaborativo que surge de la necesidad de compartir y explorar diferentes disciplinas artísticas en estos momentos donde más aislados físicamente estamos, pero más conectados nos sentimos. Una serie de cuatro videopoemas en los que la artista cordobesa ha puesto sus poemas y voz al servicio de la imaginaria de diferentes artistas.

DOMESTIC MATTERS

2020
 Caixa de llum, fotografia
 impresa sobre metacrilat.
 Instal·lació retro
 il·luminada

Inma Liñana

[Val]

La sèrie *Domestic Matters* ofereix una mirada subversiva, bandarra, provocativa, honesta i crua, que explora aspectes foscos del femení, la sensualitat, el cos, les parafílies... Busca pervertir el quotidià, està en contra de la bellesa clàssica, contra l'eternitat dels principis, contra les lleis de la lògica, contra la immobilitat del pensament i contra l'universal.

[Cas]

Domestic Matters ofrece una mirada subversiva, gamberra, provocativa, honesta y cruda, que explora aspectos oscuros de lo femenino, la sensualidad, el cuerpo, las parafílias... busca pervertir lo cotidiano, está en contra de la belleza clásica, contra la eternidad de los principios, contra las leyes de la lógica, contra la inmovilidad del pensamiento y contra lo universal.

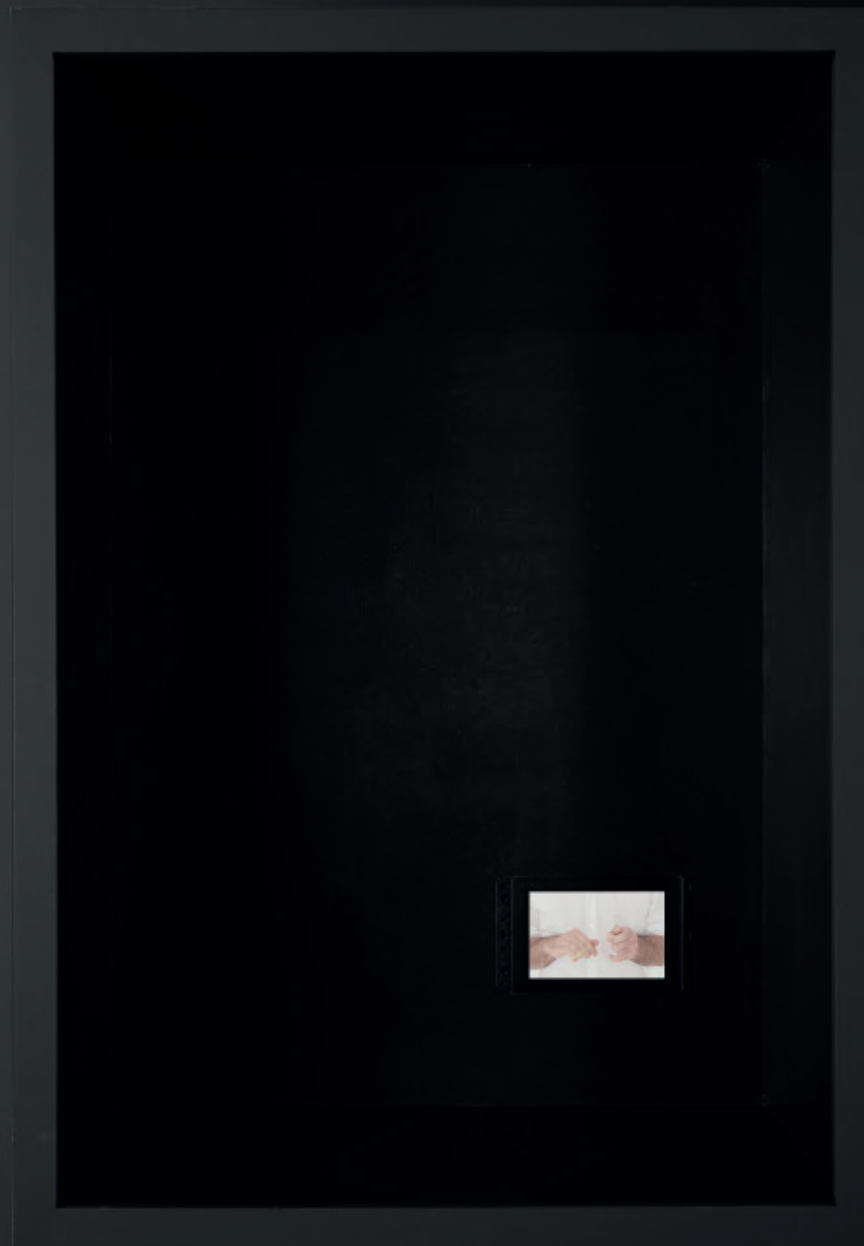

LA DUDA

50

2020
Video 1080 p, 3 minuts
6 segons, color, estèreo

Pablo Vindel

PARTE&LUZ

2020
Fotografia, impressió sobre
paper i metacrilat

Claudia Martínez

[Va1]

Durant els mesos de confinament vaig prendre des de l'interior de ma casa nombroses fotografies per tal que pogueren reflectir l'exterior sobre alguna superfície de vidre, en un joc de superposició d'espais i visions entre el dins i el fora. El resultat són imatges complexes i evanescents que d'alguna manera evocuen la naturalesa incerta del pensament d'aquells dies. La situació extraordinària de pandèmia ens va obligar a mirar amb deteniment cada racó, cada lloc de llum, cada tros de cel visible i la nostra relació amb el nostre món més íntim.

[Cas]

Durante los meses de confinamiento tomé numerosas fotografías desde el interior de mi casa que reflejaran sobre alguna superficie de cristal el exterior, en un juego de superposición de espacios y visiones entre el adentro y el afuera. El resultado son imágenes complejas y evanescentes que de algún modo evocan a la naturaleza incierta del pensamiento de esos días. La situación extraordinaria de pandemia nos obligó a mirar con detenimiento cada rincón, cada lugar de luz, cada trozo de cielo visible y nuestra relación con nuestro mundo más íntimo.

IN BUTTIS

2020
Collage

coRTarcabezas collages
(Toño FM i Raúl Lago)

[Val]

Una picada d'ullet irònica a la manifestació generalitzada de sentir-se confitades durant el confinament, d'estar embotides entre quatre parets. Els nostres *collages*, els testimoniatges del nostre estat d'alarma, s'esmunyen per la finestra com *rara avis*, paradoxes de dos caps diversos i alliberades en un període de tancament imposat. La nostra és una mirada contradictòria, paraconsistent, que projecta altres realitats i aspira a desbudellar el dogma. El temps transcorre com rocalla en un rellotge d'arena.

[Cas]

Un guiño irónico a la manifestación generalizada de sentirse confitadas durante el confinamiento, de estar embutidas entre cuatro paredes. Nuestros *collages*, los testimonios de nuestro estado de alarma, se cuelan por la ventana como *rara avis*, paradojas de dos cabezas diversas y liberadas en un periodo de encierro impuesto. La nuestra es una mirada contradictoria, paraconsistente, que proyecta otras realidades y aspira a poner patas arriba el dogma. El tiempo transcurre como rocalla en un reloj de arena.

AUTOPORTRAIT ET LE BOIS

2020
Oli sobre tela

Carmen Selma

[Val]

Autoportrait et le bois, el vaig pintar de nit al meu taller de Normandia. El seu emplaçament al costat d'un bosc, li atorgava una característica que cerque cada vegada amb més obstinació: el silenci.

El confinament ens va obligar a alentir la velocitat artificial a què ens hem anat malacostumant, i ens vam adonar dels alts interessos que paguem per a seguir aqueix ritme frenètic. Un preu que no sols paguem nosaltres, sinó tot el conjunt de la biodiversitat planetària.

[Cas]

Autoportrait et le bois lo pinté de noche en mi taller de Normandia. Su emplazamiento, al lado de un bosque, le otorgaba una característica que busco cada vez con más empeño: el silencio.

El confinamiento nos obligó a ralentizar la velocidad a la que nos hemos malacostumado, y nos dimos cuenta de los altos intereses que pagamos para seguir ese ritmo frenético. Un precio que no solo pagamos nosotros, sino todo el conjunto de la biodiversidad planetaria.

58

RODA

2020

Audiovisual, dansa, música

Video 2 minuts 58 segons

Coreografia: Sara Cano

Música: Pep Gimeno, *Botifarra*

Marea Danza i Corinne Films

[Val]

Cinc cossos en un espai delimitat que connecten en un de sol a través del cercle, la representació més primitiva de qualsevol manifestació de dansa. Un cercle que no para de girar creant energia captiva, però alhora compartida i projectada cap a l'exterior per l'únic pla alliberat, un sostre inexistent que transforma la dansa en un ritm en el qual cinc dones abandonen l'espai temps per quedar unides per la plasticitat del moviment.

[Cas]

Cinco cuerpos en un espacio delimitado que conectan en uno solo a través del círculo, la representación más primitiva de cualquier manifestación de danza. Un círculo que no cesa de girar creando energía cautiva, pero a la vez compartida y proyectada hacia el exterior por el único plano liberado, un techo inexistente que transforma la danza en un ritmo en el que cinco mujeres abandonan el espacio-tiempo para quedar unidas por la plasticidad del movimiento.

CRÓNICA LIMINAL DE UN CONFINAMIENTO

2020
Textos escrits durant
el confinament

Eduardo Almiñana de Cózar

[Val]

Com tota història, el confinament pot ser contat de moltes maneres: la que segueix és una representació física d'un diari que va començar ple tòric d'ingenuïtat, i que va quedar encallat en la interfície en què ara ens trobem, ni dins del tot ni fora del tot; un nus, de moment, sense desenllaç a la vista.

[Cas]

Como toda historia, el confinamiento puede ser contado de muchas maneras: la que sigue es una representación física de un diario que comenzó ple tòrico de ingenuidad, y que quedó varado en la interfaz en la que ahora nos encontramos, ni dentro del todo, ni fuera del todo; un nudo, por el momento, sin desenlace a la vista.

MURAL INTERIOR

2020

Collage de cera, cautxú,
fusta, vidre i tintes

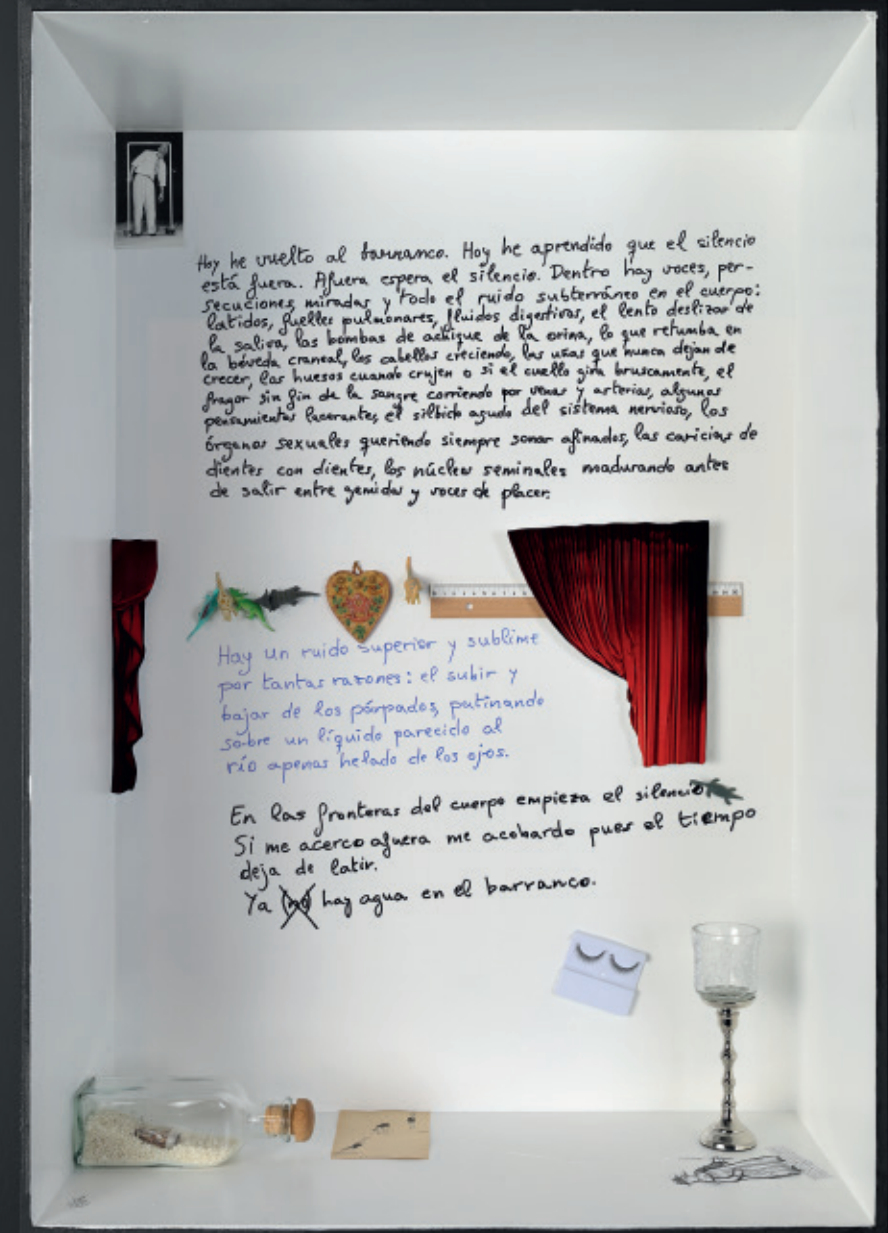
Toni Tordera

[Val]

Ací fora hi ha perill. És la nit ancestral; no hi ha llangardaixos terribles encara que són invisibles. Així que he entrat en el blanc de la caverna i m'he fotografiat. Les pintures rupestres són una herència mil·lenària. Però nosaltres ara decorem grutes eternes: Són les sitges per als residus nuclears. I no em pregunteu per què quan he anat a escoltar el so de les meues parpelles, recorde l'escenari que ens fa lliures. O així hauria de ser. Una altra mercaderia no m'interessa.

[Cas]

Ahí afuera hay peligro. Es la noche ancestral; no hay lagartos terribles aunque son invisibles. Así que he entrado en el blanco de la caverna y me he fotografiado. Las pinturas rupestres son una herencia milenaria. Pero nosotros ahora decoramos grutas eternas: Son los silos para los residuos nucleares. Y no me pregunten por qué cuando escucho el sonido de mis párpados recuerdo el escenario que nos hace libres. O así debiera ser: Otra mercancía no me interesa.

EL ETERNO DOMINGO

2020
Acrílic, esprai, grafit
i objectes reals

Alejandra de la Torre
Morejón de Girón

[Val]

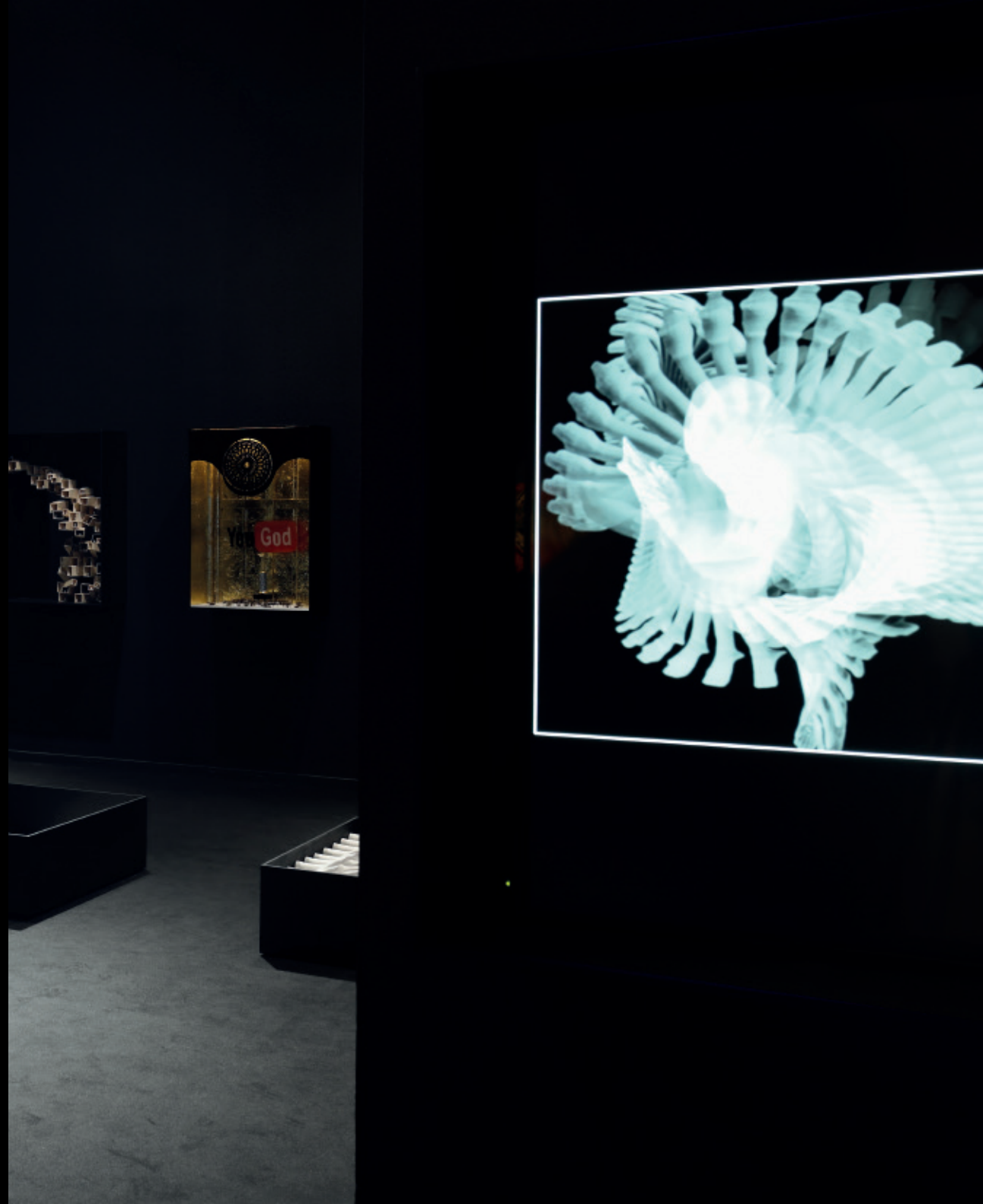
Els dies de tancament van ser tràgics per a molta gent; preocupació, sofriment, soledat. Per sort, la meua situació era bona i encara que em preocupava la pandèmia per la gent afectada i els treballadors, he d'admetre que per a mi van ser uns dies de pau i reflexió. De sobte, el ritme del meu món es va frenar i vaig poder experimentar allò que tant em costa en la meua vida normal: "perdre el temps" sense sentir remordiment. Parar per observar allò que estava fent i fer coses sense cap mena d'expectativa, únicament preocupant-me per estar bé en el moment.

[Cas]

Los días de encierro fueron muy trágicos para mucha gente; preocupación, sufrimiento, soledad. Por suerte, mi situación era buena y aunque me preocupaba la pandemia por la gente afectada y los trabajadores, tengo que admitir que para mí fueron días de paz y reflexión. De repente el ritmo de mi mundo se frenó y pude experimentar aquello que tanto me cuesta en mi vida normal, "perder el tiempo" sin sentir remordimiento. Parar para observar que estaba haciendo y hacer cosas sin ningún tipo de expectativa, únicamente preocupándome en estar bien en el momento.

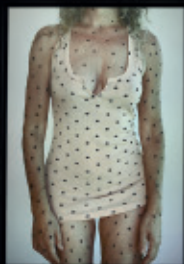
MUNTATGE EXPOSITIU

*Encaixar un captiveri:
63 dies que han canviat
la nostra realitat*

Centre Cultural La Nau de
la Universitat de València
Sala Oberta
06.10.2020 – 10.01.2021

*Rectora de la Universitat
de València*
M. Vicenta Mestre Escrivà

*Vicerector de Cultura i Esport
de la Universitat de València*
Antonio Ariño Villarroja

ORGANITZA
Vicerektorat de Cultura
i Esport, Universitat de
València
Centre Cultural La Nau,
Universitat de València

COL·LABORA
Ajuntament de València
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport,
Generalitat Valenciana

EXPOSICIÓ

Comissariat:
María José Mora
Julia Valencia
Luis Crespo

Coordinació general:
Norberto Piqueras

Gestió tècnica i registre:
Desirée Juliana

Muntatge expositiu:
Equip de producció La Nau
Paco Burguera
Álvaro David
Pedro Herráiz

Gestió administrativa:
Soledad Sánchez
Marga Ros

Comunicació:
Magda Ruíz

Difusió:
Antoni Esteve
Raquel Moret

Producció:
Trasto Produccions S. L.
Perelló Rótulos

Transport:
Quadre, Manipulación de Obras
de Arte S.L.

Assegurances:
HIXCOX

CATÀLEG

Edita:
Universitat de València

Coordinació de l'edició:
Norberto Piqueras
Desirée Juliana
María José Mora
Julia Valencia
Luis Crespo

Disseny i maquetació:
formo.org

Fotografies:
Eduardo Alapont

Traducció i correcció:
Servei de Política Lingüística,
UV

Impressió:
Amanta Comunicació S. L.

Dipòsit Legal: V-2239-2020
ISBN: 978-84-9133-330-2

© dels textos: els autors i les
autores
© de les obres: els artistes
i les artistes
© de les fotografies: Eduardo
Alapont
© d'aquesta edició: Universitat
de València

CREADORS PARTICIPANTS

Paco Orti Ballester
www.cargocollective.com/pacoorti

María Cárdenas
www.latetacalva.com

Anna Fonollosa Caballer
www.imaginarylandscape.org

Patricia Varea Milan
www.patricia.vareamilan.blogspot.com
Instagram: @patricia_batolla_milan

Laura Salguero
www.laurasalguero.com
Instagram: _laura_salguero_
Facebook: laurasalgueroart
Linkedin: Laura-Salguero

Miguel Ángel Valencia, Dani Sa-Lo i Julia Valencia
Instagram: @miguelo60; @dancinemaniac; @lajuliavalencia

Rafaela Pareja
www.rafaelapareja.com
Email: rafaelapareja37@gmail.com

Ana Spoon
www.ana-spoon8.webnode.es
Instagram: @ana.spoon

Carlos Maiques
Instagram: @carlos.maiques

Jose Plá
Email: plajosepla@gmail.com
Instagram: @joseplaarts

Assad Kassad
Instagram: @assad_kassab
Facebook: assad.kassab

Radiante
www.radiantelab.com

Luis Crespo
www.luiscrespo.com

Juana Varela i Inés Parcero
www.juanavarela.es
Instagram: juanavarelamarco
Facebook: Juana Varela

Juan Orti García
www.juanortiar.tumblr.com
Instagram: juan_orti_

Daniel Tejero
www.theblinkproject.net/portfolio-item/daniel-tejero/

Sergi Palau i María José Llergo
www.sergipalau.com
Email: hi@sergipalau.com

Inma Liñana
www.inmalinana.com
Instagram: @inma_linana
Facebook: inmalinana; inmalinanastudio
Twitter: @inmalinana

Pablo Vindel
www.pablovindelarartist.com

Claudia Martínez
www.claudiamartinez.info

coRTarcabezas collages (Toño FM i Raúl Lago)
Facebook: cortarcabezas
www.pinterest.es/mitotomi/cortarcabezas-collages/

Carmen Selma
www.carmenselma.com/

Marea Danza i Corinne Films
www.mareadanza.com
www.corinnefilms.com

Eduardo Almiñana de Cózar
Instagram: @edualminyana
Facebook: eduardoalminyana

Toni Tordera
Email: notordera@gmail.com
www.antoniotordera.wordpress.com

Alejandra de la Torre Morejón de Girón
www.alejandradelatorre.com

Paco Ortí Ballester
María Cárdenas
Anna Fonollosa Caballer
Patricia Varea Milan
Laura Salguero
Miguel Ángel Valencia, Dani Sa-Lo i Julia Valencia
Rafaela Pareja
Ana Spoon
Carlos Maiques
Jose Plá
Assad Kassad
Radiante
Luis Crespo
Juana Varela i Inés Parceró
Juan Ortí García
Daniel Tejero
Sergi Palau i María José Llergo
Inma Liñana
Pablo Vindel
Claudia Martínez
coRTarcabezas collages (Toño FM i Raúl Lago)
Carmen Selma
Marea Danza i Corinne Films
Eduardo Almiñana de Cózar
Toni Tordera
Alejandra de la Torre Morejón de Girón

VNIVERSITAT
DE VALÈNCIA
CENTRE CULTURAL
EXPOSICIONS

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

9 788491 333302